

מתוך ספר לקוטי הלכות

וְלֹא נֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קִרְבָּנָה

מא, כא

שְׁבִל

החלום הוא שהרע שהוא השקר בחינת חשך בחינת שבע פרות הרעות ושבע שבילים הרעות התגברו כל כך על הטוב עד אשר ותבלענה וכו' ותבאנה אל קרבתה ולא נודע כי באו אל קרבתה וכו'. וכל זה מרמז על אריכת הגלות, שאנחנו עשו ממש שהם העכו"ם, וכן המנהיגים של שקר, מתגברים כל כך, עד שכמעט נבלע הטוב והאמת ולא נודע כי באו אל קרבתה. וכמו שכתוב בתקונים תקון כ' (דף נב.) על פסוק זה וזה לשונו: וי לישראל כד אתבלע בערב רב דעליהו אתמר ולא נודע כי באו אל קרבתה ומראיהן רע כאשר וכו', עד 'היו שריה לראש' (איכה א, ה) אנון ערב רב, עליהו אתמר (ישעיה א, כג): שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד וכו'.

נמצא

שקורא השורים והמנהיגים של שקר בשם גנבים, כי הם עקר הגנבים הוגנבים דעת ההמון עם, עד שאי אפשר לעמד עליהן בבחינת ולא נודע כי באו אל קרבתה. ויעקב אבינו כשראה זאת ברוח קדשו מה שיהיה באחרית הימים האלה, אבל הפקח השיב תמה. לו כי אף על פי כן ניצוץ אחד וכו', דהינו עלידי יוסף הצדיק שהוא יודע לפתר ולתקן בחינת חלום פרעה, עלידו יתתקן הכל, וסוף כל סוף יתגלה האמת: (הלכות גיבה ה, אות לג)

יוסף הוא השליט מב, ו

הצדיק האמת ממנו כל ההשפעות והברכות כידוע, בחינת יוסף הוא השליט הוא המושביר לכל עם הארץ שכל עם הארץ, שהם כל בני אדם שבעולם, כלם יונקים ומקבלים השפעתם רק מהצדיק שהוא בחינת יוסף, שהוא בחינת יסוד החמישי יסוד הפשוט שהוא בבחינת קצו של יוד שהוא החיות הנעלם בכל הארבע יסודות. ועקר מעלת וגדלת הצדיק האמתי הוא על ידי מדת הענוה ושפלות בחינת ונחנו מה.

כי ענוה גדולה מכלם כמו שאמר רבותינו ז"ל. וכל אחד כפי מה שמבטל עצמו ומרגיש שפלותו באמת, כמו כן הוא זוכה להתקרב באמת להצדיק האמתי. וכן כל מה שהוא מתקרב יותר להצדיק ונכלל בו באמת, כמו כן הוא זוכה יותר לבחינת ענוה באמת שזה כל תקונו כמבאר בפנים. ואז נמשך עליו ברכה ותוספות שפע ורב טוב בבחינת מאן דהוא זעיר הוא רב נמי שהוא קטן. הוא גדול: (הלכות ערלה ה, אות ד' לפי אוצר היראה - צדיק, קניא)

בס"ד
עלון תתשפ"ט

כַּעֲשֵׂת רַבִּי נַחֲמָן מִכְּרָסְאִי

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

ימי התלאות, לב-לג

... (לב) וגם בנעמירוב לא ישב בהשקט, ובחרף שנת תקצ"ו נסעו איתו אנשים לנעמירוב למוהרנית על שבת הגדול ויפגש אותם בדרך משה חינוקעס, ויחר אפו, ובא לביתו לברסלב וישלח את המוסר שניאור להגדלינצע שישפר לו שנוסעים אנשים אל מוהרנית גם לנעמירוב ועושה אספות גם שם.

וכאשר ישב מוהרנית בשבת הגדול בסעודה השלישית עם האנשים, הלכו שרי הפאליציע לביתו, לחפש אנשים אצלו, והיה נס גדול ונפלא אשר קדם שנכנסו שרי הפאליציע לביתו הספיקו האנשים להמלט ולברח, רק שלשה אנשים לקחו אותם להפאליציע וגם את מוהרנית ז"ל בעצמו לקחו להפאליציע, ובחסידי ה' פטרו אותם לשלום ... (ההמשך מעבר לדף)

ואת-גביעי גביע הכסף מד, ב

עקר התגלות יוסף לאחיו, שזה היה אצלם חסד גדול ורחמים רבים וישועה גדולה להם ולאביהם יעקב אבינו, עליו השלום, כל זה היה עלידי הגביע שהיה באמתחת בנימין, שבתחלה היה להם מזה מרירות וצער גדול מאד, ולבסוף היה נעלם בענין זה ישועה גדולה ורחמים רבים. ועל-כן מובא בספרים באמת, שסוד הגביע הוא אותיות י"ג ע"ב, הינו י"ג פעמים ע"ב, בחינת תליסר מכילין דרחמי נשלוש עשרה מדות של רחמים, שהם כלל הרחמים והחסד.

וזה רמז לנו לידע ולהודיע, כשהאדם בצער גדול ומר מאד עד שמעקם את לבו מאד מאד יחזק את עצמו וידע ויאמין שגם זה לטובה, ובנדאי נעלמין רחמים נפלאים במרירות הצער הזה, רק שצריכין לצעק ולהתפלל להשם יתברך ולחכות לרחמי יתברך (הלכות הודאה ו' - אות מ"ה לפי אוצר היראה - יסורין וישועה, אות ט')

... אשר ישתה אדוני בו והוא

נחש ונחש בו מד, ה

בחינת עצות, כי כל המנחשים והקוסמים הם בשביל עצות שמי שצריך לאיזה עצה לידע איך להתנהג היה הולך להמנחשים והקוסמים, רק שאנחנו בני ישראל מזהרים מלקבל עצות מהמנחשים והקוסמים, רק להיות תמים עם ה' ולקבל כל העצות מהכמים אמתיים. נמצא, שנחש נחש הוא בחינת עצות, רק שהטעה אותם ודבר עמהם כאלו יוסף הוא מאנשי מצרים שעצתם עלידי נחשים.

וזה שאמר: כי הגביע הוא אשר ישתה אדוני בו, כי שתיה בחינת שלמות העצה, בחינת ואכלת ושבעת. ודרשו רבותינו ז"ל ושבעת זה שתיה. כי עקר השביעה עלידי השתיה שהוא מעפלת המון ומשביע את הגוף, שזהו ההפך מפנים וקלקול האכילה שעולים חס ושלום עשנים סרוחים ומבלבלים את המח שמשם חלקת העצה (כמובא

בלקוטי מוהר"ן סימן ס"א, עין שם), שזהו מחמת שאין המאכל מתעכל כראוי ואינו משביע את הגוף כראוי, אבל שתיה הוא בחינת עכול המון שלא יעלו העשנים סרוחים אל המח, רק המאכל ישביע את הגוף כראוי בחינת ושבעת זו שתיה.

וזהו בחינת כוס של ברכת המזון שהוא בחינת כוס ישועות, כי ישועות בחינת עצות כידוע, כי עקר הישועה הוא שלמות העצה כשה' יתברך מאיר עיני האדם ונותן לו עצה איך להנצל מפנה שצריך להנצל בגוף ונפש וממון. וכמו שכתוב: ותשועה ברב יועץ. וכן בספרי קבלה נקראים העצות ישועות כידוע, כי ברכת המזון הוא בשביל להמשיך תקון האכילה שלא יעלו חס ושלום עלידי האכילה עשנים סרוחים לבלבל את המח שהוא בלבול העצה, רק שיזכה לעכל את המזון כראוי (הלכות תענית, הלכה ד' - אות י"א):

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סו)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

... והנה הרב מסווראן רדף את מוהרנ"ת בכל פעם יותר, ובחרף תקצ"ו עשה נסיעה בעצמו לקאמיניץ כדי להשתדל שם אצל חסידיו ולעוררם שישתדלו אצל הגאבניטאר, לתפס את מוהרנ"ת בתפיסה ולעקרו ולגרשו, אך השם יתברך ברחמי סבב סבות נפלאות להצלת מוהרנ"ת וצ"ל, ובאותה הנסיעה בדרך, נתערכה בדבר המעשה של המוסר מליטנעוויץ הנודע ועל-ידיה נפל עליו אחר-כך אימה נפחד לרדף עוד את מוהרנ"ת.

וגם בבואו לקאמיניץ, סבב השם יתברך סבות נפלאות להצלת מוהרנ"ת, כי בבואו לשם פגע בכבוד הרב הגאון מרא דאתרא דקאמיניץ הר' אהרן משה משם, וגם היה שם דין ודברים בין שני עשירי ותקפי העיר ובא הדין לפניו, ומי שיצא חיב בדין חרה אפו בו, וכל זה היה סבות נפלאות עד שלא היה לכל עוד לעשות שום רע למוהרנ"ת, אדרבא נפל עליו על-ידיה אימה נפחד לרדפו יותר, וחזר לביתו והתחיל להשקט הריב ולבקש שלום, והזהיר על אנשיו שיחדלו למסר את מוהרנ"ת. אז השיב מוהרנ"ת אני שלום וגם אנ"ש בודאי לא יזיקו לו כלל, כל חפצי הוא שהם לא ימסרו אותי יותר.

והנה הרב מסווראן לא האריך ימים אחר-כך, כי נפטר בסמוך בחרף תקצ"ז על-ידי מחלתו מהשבר במעיו ומת במיתה מגנה מאד על-ידי שיצאו ממנו מעיו לחוץ. וגם ברוך דין שממנו התחיל המחלוקת, מת גם-כן בתחלת שנת תקצ"א, במיתה מגנה מאד, וגם משה חינקעס הנ"ל מת מיתה פתאומית בפתע פתאום בבית הגרדניטשי בשנת תקצ"ח בבית דברי מסירתו את מוהרנ"ת וז"ל על שמשתדל לחזר לשבת בעירו בברסלב. וכמעט כל השונאים שלו היה להם מפלה גדולה, ואז התחרטו השונאים על מעשיהם והם בעצמם התחילו להשתדל שיחזר מוהרנ"ת לברסלב, ובחסדי ה' בא פקדת ישועה מהגבערני בתחלת שנת תקנ"ט שיחזר לברסלב, וחזר לשם בתחלת שנת תקצ"ט, והרבה שונאים שלו פיסו אותו ...

... ובאמת אין זה חדוש, שכן מבאר בכתבי ר' אברהם ב'וכבי אור - חכמה ובינה' שכתב ששם היה באפן פשוט כפול משלש מרבע במלואו גימטריא בשם רבנו. והסביר שם זה, שהיה יוצא מצרופי דברי רבנו ובמעשיותיו שהוא אשר נתאחד בנעם שיר הזאת.

וראה 'לקוטי הלכות' (קריאת התורה ו) שהמלך המשיח הוא שיזכה לשיר הזאת והוא ינחיל אותה למקריביו שהם בחינת חמשה רואי פני המלך ושבעה רואי פני המלך, וכל בני ישראל הכשרים כפי דבקותם והתבטלותם לאותן הרואי פניו - כפי כן יזכו לשיר הזאת. נמצא היוצא מדברים אלו, שכל העולם הבא הוא רק להדבוק למקריב הצדיק האמתי, ובלתי זה אין שום עולם הבא, שכל המצוות והתורה אין לו שויות אם לא נעשה עם בטול אמתי להצדיק האמתי.

גם בשיחות הר"ן כתב, שהמקריבים לצדיק ראוי להם להרגיש טעם גן עדן מפני שהצדיק הוא גנא דיגיתא. (ויש לצרף זה לענין הגראדניק). וראה בקנטרס 'התקשרות לצדיק האמת' מר' שמואל הורוויץ ז"ל שבאר דבר זה, שבאמת אצל הצדיק יש כל העולם הבא אלא שמחמת עכירת הדמים שעדיין לא נתברר, על כן אין יכול להיות מרגש בחוש בעולם הזה, ובעולם הבא ירגיש כל אחד כפי דבקותו לצדיק שבדור, כמו שכתוב בחיי מוהר"ן ק"א. וכזה ממש גם לענין הזכרת פרק השיר, אשר ככל שמאמינים בו ומקבלים אותו בתמימות ומרצים להיות נכללים בו, ובדאי מרגישים כל אחד ואחד בזה כפי מה דמשער בלביה, אבל לעתיד יתגלה לגמרי נעימת מתיקת השיר הזאת. וכן שיר זה למה שכתב רבנו על האקדמות שהיה שיר של חשק, הינו נגד המעשה של הפערגיר והעני, ושם מבאר גדל התענוג והחשק של השיר, ולדאבוננו אין מרגישים כל כך באקדמות כשיר של חשק, אלא כנ"ל.

ועל ידי אמונה בתמימות זוכין בסוף להרגיש הנעימות, כמו שכתוב בחיי מוהר"ן שעל ידי אמונה זוכין לרצון שירצה לצעק וכו', וכן בזה על ידי שיאמרנו בתמימות, ויותר טוב בשירה ואפלו ברקודין ובכונה להאיר על עצמו רוחו של הצדיק לזכר מחשבתו והמדה שבו, וזכה להרגיש בעצמו הנעימות שבו, כל אחד ואחד לפי מדרגתו.

מועדי ה' - חנוכה, ד'

כפי מה שזכרנו כל אחד לפעל ביום-כפור בקשת סלח נא וכו', כמורכן הוא זוכה לקדשת חנכה, כי קדשת חנכה נמשך על-ידי הסליחה של יום-הכפורים, כי חנכה הוא בחינת חנכת הבית-המקדש, שעל-ידי מצות חנכה אנו ממשיכין על עצמנו קדשת הבית-המקדש, שהיה זוכין על-ידי הסליחה על העונות שפועלין ביום-הכפורים, כמבאר בפנים.

ועקר קדשת הבית-המקדש שממשיכין בחנכה הוא לזכות לדעת הקדוש, לידע ולהודיע כי ה' הוא האלקים, ולזכות לצאת על-ידיה מעונות, שהיה עקר הרחמנות על ישראל (ועיין 'תוכחה וצדיק'), ולהמשיך הארת הדעת הקדוש לבנים ותלמידים לדורות לנצח, ולזכות על-ידיה להשגת המקיפין הקדושים, שהם עקר שעשוע עולם הבא, שהם נמשכין על-ידי הדלקת השמן הקדוש של נר חנכה, ולזכות על-ידיה לפרנסה קדושה הנמשכת מרצון העליון, שיכולין לזכות על-ידיה בשעת האכילה להארת הרצון המפלג, שיכסף וישתוקק להשם יתברך ברצון מפלג בלי שעור.

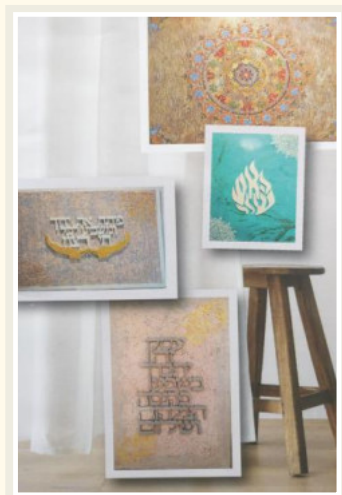
ומאלי יבין האדם, שהחנכה כזה אי אפשר לזכות כי אם על-ידי התקרבות לרב ומנהיג שהוא רחמן אמתי (ע' צדיק אות צו), אשרי הזוכה למצא אותו.

... וזכנו ברחמי הרבים לקדשת חנכה. ותעורנו בכל שנה ושנה שזוכה לפעל

בקשתנו ומשאלותנו לטובה ביום הכפורים הקדוש, שתמחל ותסלח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ותעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, "סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה". ושם נאמר, "ויאמר ה' סלחתי כדברך".

סלח נא, מחל נא, כפר נא על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו שחטאנו ופשענו ופשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה. חנני אלקים כחסדך רב רחמיך מזה פשעי הרב כפסני מעוני ומחטאתי טהרני הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מזה.

ונזכה על-ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, לקבל על-ידיה קדשת ימי החנכה הקדושים, שהם חנכת הבית, ונזכה להמשיך עלינו בימי החנכה קדשת הבית המקדש. (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ז')

הזכות, ההפצה והמתנה

... הזכות להכניס אור רבנו

בכל שולחן שבת,

ולקחת חלק בפרסום

רבי נחמן מברסלב בעולם

והמתנה ...

לפרטים התקשרו 052-7146196

מכתב א' (המשך)

אבי הנחל

כל השונה הלכות

קצור שולחן ערוך - מהרב שלמה גאנצפריד, זצ"ל

הכנת שבת

ג

... משבח הנביא ואומר, אשרי אנוש יעשה זאת ובן-אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו וגו'. וכל השומר את השבת בהלכותו ומכבדו ומענגו כפי כחו, גם כן מפרש על פי הנביא שכרו גם בעולם הזה, חוץ מן השכר הרב הצפון לעולם הבא, שנאמר, אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי, וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד, וכבדתו מעשות דרכיך, ממצוא חפצך ודבר דבר, אז תתענג על ה', והרפתיתך על בתי ארץ, והאכליתך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר - רמב"ם שם

ד

כתיב וזכר את יום השבת לקדשו. פרוש שיזכור בכל יום ויום את יום השבת לקדשו, שאם נודמן לו דבר מאכל חשוב שאינו שכיח בכל יום והוא דבר שאינו מתקלקל, יקנהו לכבוד שבת. ובערב שבת, מצוה שישכים בבקר לקנות צרכי שבת. ויכול לקנות גם קדם התפלה ובלבד שלא יאחר על ידי זה תפלת צבור. וטוב יותר לקנות בערב שבת לכבוד שבת, מלקנות ביום ה'. אך דבר שצריך הכנה, יקנה ביום ה'. ועל כל דבר שהוא קונה, יאמר לכבוד שבת. מתקנת עזרא, שיהיו מכבסין הבגדים בחמשי בשבת לכבוד שבת. ולא בערב שבת, מפני שבערב שבת צריך להתעסק בצרכי שבת

אמת חלק א'

- ט. מי שהוא איש אמת, אזי הוא מכיר באחר, אם אחר דובר שקר אם לאו.
- י. הסימן של השקר-כשלא יסכימו עליו רבים, והוא משלשה שהקדוש-ברוך-הוא שונאן.
- יא. עשיר מכחש-אין הדעת סובלו והוא נבזה בעיני עצמו.
- יב. תקון לפה-שיתן צדקה.
- יג. על-ידי אמת העולם נשמר מכל הזקות.
- יד. על-ידי חנפה בא לשקר.
- טו. מי שנותן צדקה שכרו שיזכה לאמת.
- טז. השקן שונא עניות.

רבנו הקדוש ו"ל קדם הסתלקותו היה מתאנח וצועק מאד בקולות משנות

ואנחות וצעקות גדולות על הכפירות ואפיקורסות שעתיד להתפשט בעולם, כי זו הרעה הגדולה מכל הרעות והצרות שבעולם, אין רע מזה רחמנא ליצלין. ואז היו אנשיו מתאנחים לפניו מאד כאומרים, מה נעשה ועל מי יעזב אותנו. והשיב, "מה לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם וכו'", וגלה דעתו בפרוש וברמז שכל מה שעסק עם אנשי שלומו המקריבין אליו - הוא את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה, דהיינו אף עם הדורות העתידין לבוא.

ואמר, "רק אתם תחזיקו עצמכם יחד באחדות והתחברות ואהבת חברים אז תהיו אנשים בשרים, ולא בשרים בלבד אלא אפלו צדיקים וטובים תהיו, כי ה' יתברך יעזר לי בנדאי שיהיה כרצוני כאשר רציתי מכבד, כי בעזרת ה' יתברך גמרתי ואגמר כרצוני בנדאי" ("אין האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן"). ואמר שכל מי שיגע ויתחבר לאחד מאנשי שלומו בנדאי יהיה איש כשר באמת, ולא איש כשר בלבד אלא אפלו צדיק גמור כמו שאני רוצה.

בראש השנה האחרון שקדם הסתלקותו אמר רבנו הקדוש ו"ל התורה הנוראה תקעו תוכחה, מבאר שם שצריכין לבקש ולחפש מאד מאד את הרוח הקדש רוח נבואה של הצדיק המנהיג האמת שעקר שלמות האמונה שהיא עקר היהדות עלי-ידו דיקא. ואז אחר אמירת התורה הנ"ל הזהיר אותי ביותר לכתב אזהרה הגדולה הזאת שכל אדם שבעולם מגדול ועד קטן צריכין להזהר בזה מאד, וצריכין להזהיר ולהזכיר אותם אזהרה זאת אלפים פעמים שיזכרו מאד בכל יום ויום לחפש ולבקש הרבה את הצדיק המנהיג האמת שיש לו רוח נבואה רוח הקדש שיוכל לתקנם באמת לנצח. כי בנדאי אין החפוש והבקשה אחרי הגוף הגשמי של הצדיק כי אם אחרי רוח הקדש שלו, שעל-ידי זה עקר תקונו.

וזה צריכין לחפש ולבקש תמיד, כי ממה נפשך, אם לא מצאו עדין כלל - בנדאי הוא צריך לילך על ידיו ועל רגליו לבקשו ולחפשו בכל כחו בכל העולם מקצה ועד קצה כל ימיו אשר הוא חי על פני האדמה, אולי יוכל למצא חיי נפשו לנצח על-כל-פנים יום אחד או שעה לפני מותו. ואם כבר נדמה לו שמצא את הצדיק האמת, בנדאי זה צריך לבקש ולחפש עוד יותר ויותר, כי יכול להיות שהוא אצל הצדיק ועדין אורו חשוך אצלו ואינו מרגיש נעימות אמתת עצותיו הקדושים, ומחמת זה הוא רחוק מתקונו, ולזה צריך יגיעה גדולה וחפוש הרבה עד שימצא. ואם יחפש באמת בנדאי ימצא ...

ספורי מעשיות מאבדת בת מלך (המשך א')

אחר-כך הקיץ משנתו ושאל להמשרת: היכן אני בעולם. וספר לו המעשה הינו המשרת ספר להשני למלך המעשה ואמר לו, שאתה לזן זמן מרבה מאד זה כמה שנים ואני הייתי מתפרנס מהפרות. והיה מצער עצמו מאד.

והלך לשם ומצא אותה. והיתה מצטערת לפניו מאד כי אלו באת באותו היום היית מוציא אותי מכאן ובשביל יום אחד אבדת. אמנם שלא לאכל הוא דבר קשה מאד, בפרט ביום האחרון אז מתגבר היצר הרע מאד, הינו שהבת-מלך אמרה לו שעתה תקל עליו האזהרה ולא יהיה מזהר שלא לאכל כי הוא דבר קשה לעמוד בו וכו', ככן תשוב לבחור לך מקום ותשב גם-כן שנה כנ"ל, וביום האחרון תהיה רשאי לאכל. רק שלא תישן ולא תשתה יין כדי שלא תישן כי העקר הוא השנה.

והלך ועשה כן. ביום האחרון היה הולך לשם וראה מעין הולך. והמראה אדם והכריח של יין. ושאל את המשרת: הראית שזה מעין וראוי שיהיה בו מים והמראה אדמומית והכריח של יין. והלך וטעם מהמעין, ונפל וישן מיד כמה שנים עד שבעים שנה והיו הולכין חילות רבות עם השני להם מה שנוסע אחריהם (שקורין "אובאזין"). והמשרת הטמין עצמו מחמת החילות ...

השמטות

- א -

מעשה מהרב הצדיק מוהרנ"ג רבי נחמן מהארידיענקא ז"ל, זקנו של רבנו הקדוש, שהיה מתלמידיו הגדולים וממש מנהל הבית של הבעל-שם-טוב הקדוש ז"ל, ושכל מפתחות מבית הבעל-שם-טוב היו אצלו, פידוע. והרב רבי נחמן הנ"ל היה לו אחות באיזו עיר (נראה לי, בהארידיענקא), ופעם אחת בא עם הבעל-שם-טוב הקדוש והתאכסן בביתה. והבעל-שם-טוב היה לו לולקע [מקטרת] ארבה עד הארץ, וטען את הלולקע בטיטון [בטבק], וכשהצרכן להדליק הלולקע, לקח רבי נחמן הגחלת-אש ופשט את עצמו בפשוט ידים ורגלים והעריך את הלולקע.

ואחותו ראתה זאת והיה לה חלישות הדעת, ואמרה לו: מילא להדליק הלולקע, שהוא רבך, אבל פלגך בהשתטחות ופשוט ידים ורגלים? ענה ואמר לה: מה אמר לך מגדלות? אם את היית יודעת מגדלת, היית אומרת שהוא קדש-ברוך-הוא בעצמו, אבל אני, שיש לי יותר דעת ממך, אני יודע שהוא עובד את הקדש-ברוך-הוא.

לראות באב"י הנחל

= מבוא =

ר' ... ישראל נולד בכ' בכסלו תרנ"ח, ונכנס לבריתו של אברהם אבינו בנר שלישי של חנכה – יום שבו פסקו מי המבול, ונסתלק למעלה בשיבה טובה ב-י"ח חשוון תשנ"ה, סמוך ליום שבו התחילו מי המבול.

הוא נקרא 'ישראל בער' על שם שוחט אחד ממשפחתו, שהיה צדיק גדול מאד. סבו מצד אביו היה אב בית דין של אודסה ארבעים שנה, ולאחריו עלה לארץ ישראל, ואביו סבו מצד אמו היה נכדו של 'הנודע ביהודה', והיה מקרב להרב הצדיק ר' אברהם מקליסק (הקליסקר).

נשמע מביתו של ר' ישראל, שהוא היה מיחס מצד אביו לידוד המלך, ומצד אמו ליבעל שם טוב, אך היתה נזהרת לא לומר זאת לאנשים בפניו, כי היה מקפיד בשמירתם יחוסו.

דרבו של ר' ישראל היה נעלם ולא יודעים כמעט כלום עליו (כך מרמז בדבריו), ואפילו משפחתו ומכירתו לא ידעו ממנו, כמו שרמז פעם כשספר לחברים, שהנשיא שזר לקח את ילדיו ביום חתנת פנקס בנו ואמר להם: "אתם לא יודעים מי האבא שלכם!" וילדיו התרגזו על זה, ובכל זאת חזר שזר ואמר להם: "אתם לא יודעים מי האבא שלכם!"

דרבו של ר' ישראל היה לרמז השגות וענינים חשובים בתוך ספורים, וכל אחד היה מבין בפנים מה המשער בלביה.

גם זכור, שבתו המבוגרת (של ר' ישראל) זכרונה לברכה, ספרה עליו פעם והלהיכה השומעים בדבוריה ובספוריה הנעימים עליו, וכשספרו זאת לר' ישראל אמר: "מה היא יודעת?". מזה תבין שהוא היה צדיק גנוז מאד נעלם, והעולם טעו בו הרבה, ובפרט בזקנותו לחשב שהוא כבר זקן וכו', רחמנא לצלן, או יש כאלו שאומרים שמכירים אותו יותר מארבעים שנה וכדומה, אבל באמת אי-אפשר לדעת ממנו, כי הוא היה מסתיר את עצמו מהעולם לגמרי ...

התקשרות לצדיק

הוא

רפואה גדולה

ספר המידות – צדיק, קצ"ו

שבת שלום
חנוכה שמח

שבת
לקוטי עצות

אוצר היראה

בלא תערבת סיגים כלל, ואין חלק להטטרא אחרא מאכילת שבת כלל וכלל, כי אכילת שבת קדש הוא פלו אלקות, פלו קדש. ועלידי אכילת שבת נתבטל הפעם, כנזכר לעיל, וכל שלטני רגזין כלהו ערקין ואתעברו, ואז בלא אהבה ושלום (שם).

(ז) גם צריכין להרבות בצדקה, ואז יזכה גם לשלום רב, הינו שיזכה לשלום שיש לו פה, עלידי ענג אכילת שבת עם הצדקה. שיש שלום שאין לו פה, הינו שיש שלום בין בני-אדם, אבל אין יכולין לדבר זה עם זה. אבל עלידי אכילת שבת עם הצדקה זוכין לשלום שיש לו פה, הינו שהשלום בשלמות, שמדברים זה עם זה, כי הפה נשלם באור גדול בשעת אכילת שבת (שם).

(ח) בשבת נמשך עלידי הצדיק בחינת לחם משנה, הינו משנה-תורה, ועלידי-זה זוכין לחדש חדשין דאורייתא בשבת על חד תרין. ושבת משפיע לכל העולמות, ומשלה האורות לכל המדרגות, ומרפא רפואת הנפש ורפואת הגוף ... (שם, סימן נ"ח)

(ה) עלידי נדר, דהינו שידר איזהו נדר ויקים מיד, עלידי-זה זוכה לענג שבת, שהוא בחינת אכילה בקדשה. והזוכה לבחינת ענג שבת, אז אין צריך לצום, כי פועל באכילתו מה שפועל עלידי הצום, הינו להכניע הפעם, ולהחזיר לעצמו חכמתו, שהוא צלם אלקים המאיר בפניו – ועלידי-זה אויביו נופלים לפניו (לקוטי מוהר"ן – סימן נ"ז).

(ו) אכילת שבת יקרה וקדושה מאד, כי אכילת שבת נעשה קדשה ואלהות גמור,

רוצה להפיץ את דעת רבנו
פשוט, תרומה להפצת עלונים...

18 ₪ = 100 עלונים להפצה
52 ₪ = 300 עלונים וכו'

מערכת "קהילות" – כניסה 46493
הקלידו שם – לפדיון נפש